

[Kjeld Olesen.]

igennem i denne samling. Adskillige andre forslag har man kunnet udskyde til næste samling; så sent som i dag har regeringspartierne som flertallet i det udvalg, der beskæftiger sig med lovforslaget om aflønning af værnepligtige, besluttet, at dette forslag ikke skal nyde fremme. Men man har altså ikke villet tage den nødvendige tid til en rimelig behandling af et så vigtigt område som forsvaret.

Tilmed tillader forsvarsministeren sig at kalde det resultat, som man nu er nået frem til, for en reform. Sådant lyder i hvert fald overskriften på ikke mindre end 3 kronikker i Berlingske Tidende. Det skal dække over den kendsgerning, at det lovforslag, vi nu ser gennemført, er en direkte afskrift af den gamle lov bortset fra de omtalte ændringer i ledelsesstrukturen — en ikke videre imponerende ændring, som i hvert fald ikke kan have noget med en egentlig reform at gøre. Socialdemokratiet kan naturligvis kun tilslutte sig denne ændring, al den stund det var den socialdemokratiske regering, der rejste tanken om fællesværn og dermed om en centralisering af kommandosystemet, således at forsvarschefen fik kommandoen over de 3 værn. Af forslaget kunne man umiddelbart få det indtryk, at centralisering i sig selv løser alle problemer, men det er jo fejlagtigt. Tværtimod går moderne principper i retning af på forskellige områder at foretage en udbredt decentralisering af selve det administrative. Det er vel derfor næppe forkert at sige, at det ændringsforslag til § 3, som ministeren har stillet, er inspireret af socialdemokratiet, og vi kan derfor stemme for, at personaleadministrationen tillægges værnscheferne.

Men skal der være tale om en reform, må man f. eks. også komme ind på den våbenmæssige sammensætning og styrkemålene i øvrigt. Også her var vi fra starten optimistiske, vel ikke mindst tilskyndet af den radikale ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen. Han skrev herom følgende i Politiken den 19. juni sidste år — altså for ca. et år siden, da han vel stadig havde forhåbning om, at de radikale kunne øve indflydelse på de andre i regeringen:

„Vidtgående forenklinger og rationalisering er påkrævet, men sådanne foranstaltninger er kun en del af det radikale

venstres krav“ — jeg understreger: krav — „til en forsvarsordning. Revision af styrkemålene, beredskabet og tjenestetiden må selvsagt tages med i overvejelserne.“

Hvad er der egentlig blevet af det radikale venstres krav? Hvor har hr. Bilgrav-Nielsen rejst dem henne? Har det været i forsvarsudvalget? Har det været andre steder? Hvis det har været i forsvarsudvalget, må jeg indrømme, at så har jeg været uopmærksom.

Socialdemokratiet har under udvalgsarbejdet fundet, at for at kunne vurdere styrkemålene var det nødvendigt med en nærmere analyse. Egentlig er det for dristigt at sige, at det var socialdemokratiets idé. Under første behandling sagde ordføreren for det radikale venstre efter at have udtalt sig for en grundig drøftelse i udvalget ifølge sp. 1811:

„Vi anser det for nødvendigt, at der forud for en endelig fastlæggelse af styrkemålene må foretages en dybtgående analyse af alle de faktorer, der tilsammen er udtryk for den faktiske styrke: mandskabets uddannelse, fordeling på værnepligtige, frivillige og befalingsmænd, våbnenes effektivitet m. v.“

Socialdemokratiet har i udvalget stillet forslag om en analyse både vedrørende ledelsesstrukturen og den våbenmæssige sammensætning. Men hvor var det radikale venstre henne; da forsvarsministeren kategorisk afviste det med den begrundelse, at det ville tage mindst 2 år? Vi mødte kun tavshed.

Da dette forsøg på imødekommenhed fra vor side ikke blev modtaget, gik vi endnu et skridt. Den 22. april kom vi med en håndsrækning, der ikke skulle være til at tage fejl af. Da ministeren havde sagt, at en analyse ville tage mindst 2 år, foreslog vi, at der skulle være tale om en vurdering på grundlag af allerede eksisterende materiale. Med hensyn til ledelsesstrukturen forelå der forskellige skitser, og vi foreslog, at administrationsrådet skulle fremkomme med et skøn på grundlag af disse skitser. At det kunne lade sig gøre inden for 6 måneder, blev i pressen bekræftet af formanden for administrationsrådet. Endvidere foreslog vi, at et hurtigt arbejdende udvalg af militære og civile repræsentanter skulle foretage, som det hed, en af de enkelte værn uafhængig